

NERVSLAG, n. 5. Se *Slagfluss*.

NERVSTARK, a. 2. Som har starka nerver.

NERVSTYRK, f. sing. Nervernas kraftfulla tillstånd.

NERVSVAG, a. 2. Som har svaga nerver.

NERVSVAGHET, f. 3. Svaghet i nervsystemet.

NERVSYSTEM, närrvsystäm, n. 3. o. 3. (anat.) Gemensam benämning på hjernan, rygghälsan, nerverna och deras betäckning, betraktade såsom ett sammanhängande helt.

NERVTRÅD, m. 2. Hvarje af de fina trådar, af hvilka en nerv består.

NERVVÄFNAD, m. sing. Utgreningen af nerverna i människokroppen.

NERVÖS, närrvös, a. 2. 1) Beträffande nerverna; som härrör af ordning i nervsystemet. *N-a lidanden*. — 2) Se *Nervsvag*.

NESA, f. sing. Vanära. *Det är en n. för fria män att besegra af slafvar*. — *Syn*. Se *Skam*.

NESLIG, a. 2. Som medför nesa, skam, vanära; som vanäras. *N-t straff*. *N. handling*. — *Syn*. Se *Skamlig*.

NESLIGHET, f. 3. 1) Egenskapen att vara neslig. *N-en af en gerning*. — *Syn*. Se *Skamlighet*. — 2) Neslig handling. *Begå en n.* I denna bem. mindre brukligt.

NESLIGT, adv. På ett nesligt, vanärande sätt. *N. sty för en långt svagare fende*.

NESSLA, NETTELDUK, se *Nässla*, *Nätteduk*.

NETTO, nät'to, adv. (ital.; handelst.) Efter afdrag af allt hvad som bör afdragas. *Fatet väger n. 500 skålpund*. Adjektivt säges äfv. *N. vigt*, blotta varuviden.

NEUTRAL, --äl, a. 2. (lat. *Neutralis*) 1) Som ej håller med någotdera partiet; opartisk. *I kriget emellan England och Frankrike förblef Sverige n-t*. *En n. makt*. — 2) (gram.) Som har egenskap af verbum neutrum. *Ett n-t verb*. *N. bemärkelse*. — 3) (kem.) *N-t salt*, jemt mättadt, d. v. s. då syra och bas äro föränade i sådant förhållande, att ingendera kan yttra sina egendomliga egenskaper, så länge föreningen varar.

NEUTRALISATION, -----tschón, f. 3. 1) Försättande i neutralt tillstånd. — 2) (kem.) Förfarandet, hvarigenom ett ämne neutraliseras.

NEUTRALISERA, v. a. 1. 1) Göra neutral, försätta i neutralt tillstånd. — 2) (kem.) Upphäfva tvänne kroppars egendomliga egenskaper, genom att förena dem i ett visst förhållande. — 3) (fig.) Betaga kraft och verkan, förlama. — *Neutraliserande*, n. 4. o. *Neutralisering*, f. 2.

NEUTRALITET, ----ét, f. 3. Tillstånd, då man ej håller med någotdera partiet; opartiskhet.

NEUTRALSALT, --älsållt, n. 3. Se *Neutralt salt* (under *Neutral*).

NEUTRUM, neutrumm, n. pl. *neutra*. (lat. ord, som egentl. betyder: Intetdera) (gram.) 1) Ord, som hvarken är maskulin eller feminin. — 2) *Verbum n.* ell. *blott n.*, som hvarken är aktiv eller passiv, d. v. s. hvarken uttrycker ett verkande på något annat föremål, ej heller emottagandet af en verkan.

NEVROLOGI, nevråläji', f. 3. (från grek.) Läran om nerverna.

NEVÖ, -ö', m. 3. (fr. *Neveu*, af lat. *Nepos*) Bror- eller systerson.

NI, pron. pers. pl. 1) Brukas i st. f. J, mest i talspråket. *Ni ären allför få*. — 2) Nyttjas äfv. i singular i st. f. *Du*, dels till fader eller

moder, bland allmogen och i den äldre fransyskt efterbildade dramatiska stilen, t. ex.: *Ni far, låt mig få följa med till marknaden; ni hämnar edert blod, ni hämnar er, min far*; dels till mindre bekanta personer eller af ringare stånd än den talande, t. ex.: *Min herre, ni får ursäkta, att jag ej tror det; min kära ni, gör mig den tjensten*.

NIA, v. a. 1. (fam.) Tilltala med ordet *Ni*. *Vet hul, och n. mig inte*.

NIA, f. 1. 1) Siffra, som betecknar talet nio. — 2) Föremål, betecknad med siffran 9. — 3) Kort med nio tecken eller s. k. ögon.

NICHT, nickt, n. sing. indef. Frömjölet af mossväxten *Nichtlummer*, hvilket användes vid fyrverkerier och skådespel till artificiella blixlar. [*Nikt*, *Nickt*.]

NICHTLUMMER, ni'cktlumm'r, m. sing. Mossväxten *Lycopodium clavatum*. Kallas äfv. *Mattegräs* eller *Kalfrevor*.

NICK, m. 2. Nickning med hufvudet en gång. *Med en n. gifva sitt bifall till något*. *Gifva någon en nådig n.* — Har sammansättningen *Bifallsnick*.

NICKA, f. 1. Se *Nickhake*.

NICKA, v. n. 1. 1) Hastigt och kort, en eller flera gånger tätt efter hvarandra, böja hufvudet framåt, vanligtvis till tecken af bifall, ynnest eller välvilja. *N. åt någon*. Brukas äfven aktivt, mest skämtvis, t. ex.: *N. bifall*. *N. god mening*, genom nickning gifva sitt välvilliga tänkesätt tillkänna. — 2) Säges äfven om liflösa föremål, d. v. ha afva en liknande rörelse. *Trädtopparne n. för vinden*. — 3) (fam. skämtv.) Säges om en, som håller på att somna i sittande ställning utan stöd för hufvudet, emedan han då nickar litet emellanåt. *Han var så sömning, att han satt och n-de*.

NICKANDE, n. 4. Se *Nickning*, 1.

NICKARE, m. 5. En, som nickar, gör vana af att nicka.

NICKNING, f. 2. 1) Handlingen, då man nickar. — 2) Se *Nick*.

NICKEL, ni'ck'l, m. sing. Ett slags magnetisk metall, som användes till beredning af argentan eller nysilfver.

NICKELGLANS, m. sing. Hvit nickelmalm.

NICKHAKE, m. 2. pl. — *hakar*. Ett slags liten kanon, som nyttjas på fartyg. Kallas äfven *Nicka*.

NICKTISTEL, m. 2. pl. — *tistlar*. Se *Sloktistel*.

NICOTIN, --i'n, n. sing. Vegetabilisk saltbas i bladen och fröen af tobak.

NIDING, m. 2. (i gamla språket *Nidingur*) 1) (af *Nid*, *skymf*) En, som är af alla föraktad och den hvar man ostraffadt kan skymfa. *Hvar mans n.*, en af alla afskydd och föraktad man. — 2) (af *Nid*, *afund*, äfv. *skada*, tillfogad af *afund* eller *arghet*) Den, som begått någon grof, i högsta grad nedrig ogerning.

NIDINGSAKTIG, a. 2. I högsta grad nedrig och afskyvärd.

NIDINGSMORD, n. 3. Mord, som har karakteren af nidingsverk.

NIDINGSSTÖLD, m. 3. Stöld ifrån dem, som äro på något sätt urståndssatta att hindra det. *Den, som plundrar en sjuk, begår n.*

NIDINGSVERK, n. 3. 1) I högsta måtto afskyvärd ogerning. — 2) (i nuvarande lagen) Brott, som genom särskilda omständigheter, hvarunder det utöfvas, får en svårare karakter, än det i och